

EUs De Grønne og Den frie allianse anklager ICNIRP: - Underslår helseskader

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 21.06.2020

Den europeiske miljøbevegelsen ser endelig ut til å rette blikket mot mer enn industrisamfunnets kjemiske søppel. Nå begynner De Grønne å ta inn over seg den *elektriske* forurensningen av vårt livsmiljø. Den er blant miljøgiftene som informasjonssamfunnet skaper, og forsterkes med "Tingenes Internett" og 5G:

*Tingenes Internett - skal sikre telebransjen et
sugerør inn overalt og et evig liv (bilde: Telenor)*

De Grønne og Den frie europeiske allianse har fått utredet hvordan den bransjenære stiftelsen ICNIRP - en liten gjeng med det svulstige navnet *The International Commission for Non-Ionizing Radiation Protection* - sørger for den elektroniske forurensningen. Denne forurensningen, som nå kan måles på insektliv, fugleliv og på menneskers helse, skapes av de ekstremt romslige grenseverdiene som ICNIRP anbefaler og deretter beskytter på ferden fram til de nasjonale strålevernetatene i de mest uselvstendige eller mest naive statene - som på dette feltet også omfatter Norden. Med grenseverdier som skulle beskytte biologien, ville vi funnet andre løsninger enn trådløse AMS-målere og WiFi. Grenseverdiene utvides nå ytterligere for å tilpasses 5G...

Lobby-organisasjonen ICNIRP dirigerer - forkledd og finansiert som forskningsgruppe - både WHO's anbefalinger og EU-Kommisjonens politikk på området. Og alle andre land ser til hva WHO anbefaler og EU beslutter. Sammen med USAs tilsvarende organer (ICES og IEEE) forsøker ICNIRP å skape og samordne vår klodes strålevernpolitikk slik at grenseverdiene gir næringen og forsvarindustrien maksimalt handlingsrom. Det dreier seg om forretningsstrategi som man legitimerer med velferd, økonomisk vekst, nye tjenester og behov for å bedre forsvarsevnen. Enkelt og greit og helt etter boka - men slett ikke greit likevel når miljø og helse rammes.

Rapporten som de to EU-parlamentsmedlemmene nettopp har kommet med, er en kanonade av en rapport på 98 sider - med navnet *The International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection: Conflicts of interest, corporate interests and the push for 5G*.

De skriver i forordet at de fant en granskning av ICNIRP nødvendig "etter [at de hadde] lest rapportene fra den journalistiske gravegruppa [Investigate Europe](#), mange artikler fra [Microwave News](#), så vel som de mange publikasjonene fra uavhengige forskere fra hele verden som i mange år har ringt med alarmklokkene om negative helsevirkninger fra bruken av mobiltelefoner og elektromagnetiske felt".

Du finner hele rapporten [HER](#).

Nedenfor får du bare servert konklusjonen - på norsk. Den står på sidene 47-49, før rapporten tar for seg hvert enkelt ICNIRP-medlem og viser hvordan de er stinne av forbindelser til næringen, oppdrag fra næringen, medlemskap i næringsnære komiteer, finansieres av næringen - og samtidig hevder seg nøytrale og uavhengige, slik ICNIRP på papiret stiller krav om.

Dette er - enda en gang - historien om reven som fikk slippe inn i hønsegården - med enkelte naive hjelpere som aldri finner at strålingen skader, mens det store gross av forskningen viser de tar feil.

Det ligger nå kanskje an til at De Grønne og Den frie europeiske alliansen vil kreve at EU-Kommisjonen oppretter en ny og uavhengig komité som skal vurdere helsefaren fra mikrobølget og annen stråling. Om de ikke vinner fram, er det uansett et tegn på at noe er på gang: Miljøbevegelsen re-orienterer seg og setter leveransekjeden *ICNIRP* -> *WHO* -> *det nasjonale strålevernet* under lupen. Det samme gjør en rekke jurister, forskere og politikere. Det er bra!

Einar Flydal, den 21. juni 2020

(Vil du ned lenger i detaljene og i bevismaterialet - på norsk - finner du det i den store 5G-bokas Del 2 og 3, [HER](#). Vil du grave i hvordan ICNIRP har laget sine anbefalinger for å gi plass til 5G, finner du en detaljert analyse - også på norsk - [HER](#).)

IV - Konklusjon

ICNIRP presenterer seg selv, og er beskrevet av EU-Kommisjonen og i media, som en uavhengig internasjonal kommisjon som gir råd basert på vitenskapelige bevis. Vi tror at det er forskjellige grunner til å stille spørsmål ved dette (selv)bildet.

Sammensetningen av ICNIRP er svært ensidig. Med bare én medisinsk kvalifisert person (og ingen ekspert på trådløs stråling) ut av i alt 14 forskere i den internasjonale ICNIRP-kommisjonen og bare et lite mindretall av medlemmene med medisinske kvalifikasjoner i deres Vitenskapelige ekspertgruppe, kan vi trygt si at ICNIRP har vært, og fortsatt er, dominert av fysikkforskere. Dette kan ikke være den klokeste sammensetningen når deres mandat er å gi råd om helse og sikkerhet til myndigheter rundt om i verden.

Som man kan lese i 45 portretter av medlemmene av den internasjonale ICNIRP-kommisjonen og av den Vitenskapelige ekspertgruppe (SEC), deler de alle den samme oppfatningen om sikkerhetsspørsmål: ikke-ioniserende stråling utgjør ingen helsetrussel og de eneste skadevirkninger slik stråling har, er termiske. ICNIRP sier at "ikke-ioniserende stråling utgjør ingen helsetrussel hvis den ikke varmer opp vevet med mer enn 1 °C", og innrømmer derved at det fins mulige helsevirkninger, men altså bare hvis eksponeringsnivået for sterk stråling er "for høyt".

I løpet av de siste årene, og utfra mange ståsteder, har ulike EMF-eksperter uttalt at ICNIRP gjør galt i å fortsette å avvise visse vitenskapelige studier som påviser negative helseeffekter – som den Amerikanske NTP-studien - og tar feil i sin nesten dogmatiske overbevisning om at "ikke-ioniserende stråling utgjør ingen helsetrusler, og den eneste mulige helseeffekter den har er termisk i tilfelle sterk stråling".

Selv etter mye kritikk fra medlemmer av den globale vitenskapelige samfunnet, holder ICNIRP fortsatt fast ved dette paradigmat om at de eneste påviste effekter (på helse) er termiske. "ICNIRP ser ut til å ta hensyn bare til oppvarming av vev og ukontrollerte muskelsammentrekninger, selv om de hevder i sin nyeste rådgivning at de også har vurdert andre mekanismer", skriver nederlandske professor Hans Kromhout, som for tiden gjennomfører en langsiktig studie (i Nederland) på virkninger av å bruke mobiltelefon på menneskers helse, og er formann i en Spesialkomité for elektromagnetiske felt under ledelse av det nederlandske Health Council, som rådgir den nederlandske regjeringen.

Det ser ut til at "en lukket krets av likesinnede forskere" har slått ICNIRP inn i en selvtilfreds vitenskapsklubb, med mangel på biomedisinsk ekspertise, samt en mangel på vitenskapelig kompetanse i konkrete risikovurderinger. Dermed skapes en situasjon som lett kan føre til "tunnelsyn" i hele organisasjonen. To ledende eksperter, Hans Kromhout og Chris Portier, bekreftet til oss at ICNIRP er en lukket, ikke-ansvarlig og ensidig organisasjon.

Som mange forskere og kritiske observatører har pekt på, kan det synes som om ICNIRP-medlemmer er enten uvitende om, eller overser, vitenskapelige studier som finner mulige negative

helseeffekter ved fravær av varme. Selv om noen ICNIRP-medlemmer selv har erkjent at industri-finansiert forskning har en tendens til å produsere færre funn som viser negative helseeffekter fra EMF, mens offentlig finansierte studier – som NTP-studien - finner signifikante sammenhenger mellom EMF og negative helseeffekter, synes dette overhodet ikke å påvirke ICNIRP-medlemmers oppfatninger.

De fleste ICNIRP-forskere driver, eller har drevet, forskning som er delvis finansiert av næringen. Er dette viktig? Som vi argumenterer for i innledningen, tror vi det. Vitenskapelige publikasjoner, med-forfattet av to ICNIRP-forskere – Anke Huss og Martin Rösli, bekrefter betydningen av finansieringen. I 2006 og 2009 de gjorde en systematisk gjennomgang av virkningene av finansieringskilden bak eksperimentelle studier om mobiltelefonbruks innvirkning på helse, og deres konklusjon var at "industri-sponsede studier hadde minst sannsynlighet for å rapportere resultater som tydet på (ugunstig helse-)virkninger". Og dette er ikke den eneste studien som har vist dette: det har vært mange studier på forskjellene i hva som rapporteres fra bransjen-finansiert forskning versus offentlig finansierte forskning som tyder på en sterk skjevhet i resultatene knyttet til finansieringen.

I tillegg til det faktum at enkelte medlemmer av ICNIRP samtidig er medlemmer av den Internasjonale Komité for Elektromagnetisk Sikkerhet (ICES) ved det USA-registrerte Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE), har vi sett ytterligere bevis for et nært samarbeid mellom ICNIRP og ICES, en organisasjon der mange mennesker fra media og telekom-næringen, så vel som fra det militære, er aktivt og strukturelt involvert. Under den nåværende ledelse av ICNIRP, har disse båndene blitt enda nærmere "med mål om å fastsette de internasjonalt harmoniserte sikkerhetsgrensene for eksponering for elektromagnetiske felt". Dette må vel betraktes som en situasjon der en interessekonflikt er en reell mulighet.

Det framgår klart av ICES-referater at ICNIRP jobbet svært tett med IEEE/ICES med utformingen av de nye sikkerhetsretningslinjene for RF (radiofrekvent stråling) som ble publisert i mars 2020. Dette innebærer at store telekom-selskaper som Motorola og andre, så vel som USAs militære styrker, hadde en direkte innflytelse på de internasjonale ICNIRP-retningslinjene, som så danner grunnlaget for EU-politikken på dette området.

Selv om telesektorens lobbyvirksomhet er sterk overfor den Europeiske Union (både i Brussel og i de enkelte medlemsstatene), driver ikke Den europeiske organisasjonen for telekommunikasjonnettverksoperatører (ETNO) ikke lobbyvirksomhet for å svekke de internasjonale grenseverdiene, for disse anses ikke for å utgjøre noe "regulatorisk press" som hemmer teknologisk utvikling. Tvert imot: de normer som ICNIRP foreslår er "harmoniserte grenser" som ETNO ønsker velkommen. Alt i alt synes telekom-sektoren å være ganske fornøyd med ICNIRPs posisjonering. Dette avviker fra det som er standardprosedyren i utformingen av EU-politikken, der en bestemt bransje alltid vil være opptatt av å forsøke å påvirke vesentlige sider ved lover og regler i sin favør gjennom ulike lobby-strategier. Men hva gjelder ICNIRPs område, er det tilsynelatende rett og slett ingen grunn til å gjøre det. Men samtidig virker ikke forsikringsbransjen særlig beroliget lenger, og ønsker ikke å bli satt i en situasjon der den vil måtte betale potensielle erstatninger hvis og når telekom-selskaper bli saksøkt, noe som skjer oftere og oftere.

Til tross for at ICNIRP i løpet av de siste 25 år har posisjonert seg som den eneste forvalter av vitenskapelige sannheter hva gjelder mulige forbindelser mellom EMF og negative helsevirkninger, ville det ikke være riktig kun å holde denne vitenskapelige organisasjonen ansvarlig hvis det en dag ble ubestridt at EMF fører til helseproblemer. Nasjonale myndigheter, så vel som EU-Kommisjonen, som er, tross alt, 'vokteren av Traktaten', har en plikt til omsorg for og beskyttelse av sine statsborgere, og derfor bør også ta det juridisk bindende 'føre-var-prinsippet' tas med i betraktning.

Vi mener at oppfordringene til mer uavhengige vitenskapelige vurderinger på dette området er fullt

berettiget, og da utfra alle de argumenter som er nevnt ovenfor og i det følgende.

Det er den viktigste konklusjonen i denne rapporten: for å få virkelig uavhengige vitenskapelige råd kan vi ikke stole på ICNIRP. EU-Kommisjonen og nasjonale myndigheter, i land som Tyskland, bør slutte å finansiere ICNIRP. Det er på høy tid at EU-Kommisjonen oppretter en ny, offentlig og fullt uavhengig rådgivende komité for ikke-ioniserende strålevern. De midler som er avsatt til ICNIRP kan brukes til å få etablert denne nye organisasjonen. Og gitt den generelle økningen i finansiering av forskning og utvikling via Horisont Europa, med et forventet budsjett (for 2021-2027) på mellom 75 og 100 milliarder Euro, må finansiering på ingen måte oppfattes som et uoverstigelig hinder for å få etablert dette nye og virkelig uavhengige organet.